

DÍJAKAT ADOTT ÁT AZ MMA ZENEMŰVÉSZETI TAGOZATA¹



Juhász Judit üdvözli a megjelenteket

Móriczné Kolláth Márta, a szegedi Király-König Péter Zeneiskola nyugalmazott szolfézstanára, gyakorlatvezetője, Tódy Ilona Éva, az V. kerületi Szabolcsi Ben-ce Zeneiskola korábbi zongoratanára, korrepetitora, Masopust Péter hegedűmű-vész, az SZTE Zeneművészeti Kar docense és Meszlényi László oboaművész, zenetörténész kapta a Zeneművészeti Tagozat idei zenepedagógiai díját, amit a Makovecz-szalomban ünnepélyes keretek között adott át [Vashegyi György](#), az MMA elnöke és [Tóth Péter](#) tagozatvezető. Az 2022. október 12-i esten továbbá kiosztották a tagozat két Életút-díját is, amit Lőte Enikő zongoraművésznek, a Zeneakadémia tanárának és Dombóvári Jánosnak, a Lavotta János Alapfokú Művészeti Iskola örökös igazgatójának, a Lavotta Kamarazenekar művészeti ve-zetőjének ítélték oda.



Szecsődi Ferenc

¹ Szerkesztette: Ruff Béla, az MMA Zeneművészeti Tagozat titkára

A díjátadón [Szecsődi Ferenc](#), Liszt Ferenc-díjas hegedűművész, az MMA rendes tagja, Dombóvári János és Bánkövi Bence csellóművész adott rövid hangversenyt, a háznagyi teendőket Ruff Béla, a tagozat titkára látta el.

Móriczné Kolláth Márta tanítási technikája során az összművészetet alkalmazó módszer révén szerettetni meg a szolfézst a növendékeivel. Számos tanítványából ismert művész lett, mint például Nagy Márta zongoraművész, mesterpedagógus – hangsúlyozta laudációjában Nógrádi Péter Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, az MMA rendes tagja, aki Móriczné Kolláth Márta legfőbb érdemének mégis azt tartja, hogy növendékeivel meg tudta szeretetni a zenét, a muzsika világát. Mint fogalmazott, tanításának titka, hogy a „kezdetektől fogva játékos módszerekkel vezette be a zeneiskolásokat a zene rejtelseibe, s ezáltal kedveltette meg a zene elméletét”, ezen kívül pedig törekedett arra, hogy a növendékek szüleivel is a lehető legjobb kapcsolatot építse ki. Kijelentette: „Ha ilyen pedagóguspéldaképek lennének a mai fiatalok előtt, akkor sokkal többen választanák a zenetanári pályát”.

Tódy Ilona Éva munkásságát a Nemzet Művésze címmel kitüntetett Kossuth- és Liszt Ferenc-díjas [Zádori Mária](#) énekművész, az MMA rendes tagja méltatta. Elmondta: a díjazott „egész élete a tanításról szól, amelyet a mai napig odaadással végez”. Tódy Ilona Éva köszönetnyilvánítása során kifejtette, hogy a mai napig boldog zenetanárnak tartja magát, hiszen pályája a nyugdíjba vonulása után sem ért véget. Mint mondta, mindenkinek feladata van az életben, és azt el is kell végeznie. Számára ez a feladat a zeneszeretet átadását jelenti. Masopust Péter hegedűművészt a tagozatot vezető Tóth Péter Erkel Ferenc-díjas zeneszerző, érdemes művész laudálta. „Példakép-tanárnak” nevezte a zenészdinasztiából származó díjazottat, kinek „tanítási módja magával ragadóan szuggesztív, lelkesítő hatásával csodát tud művelni”. Foglalkozását közel sem pénzszerzésnek tekinti, hanem hivatásnak, életcélnek. Hozzátette: „emblematis tanáregyéniség, aki nyugdíjba vonulása óta is nélkülözhetetlen a kamarazene oktatásában”.

Meszlényi László a szegedi zenei élet megkerülhetetlen szereplője – ezt már a szintén Szegedről származó [Huszár Lajos](#) zeneszerző, az MMA rendes tagja mondta el laudációjában a tagozat negyedik díjazottjáról. Kiemelte a Meszlényi által még a '80-as években alapított, barokk zenét játszó kamarazenekart, amely később a Musica Parlante nevet vette fel. A 2004-ben megszűnt együttes emlékezetes koncertjei közül Huszár Lajos nem csupán a budapesti fellépésüket

említette, hanem olaszországi, spanyolországi, belgiumi és norvégiai sikereikről is beszélt. A köszönetet nyilvánító díjazott kiemelte családjá és a zene meghatározó szerepét az életében.

Az esten a tagozat Életút-díjában Lőte Enikő zongoraművész, a Zenakadémia tanára, valamint Dombóvári János, a Lavotta János Alapfokú Művészeti Iskola örökös igazgatója, zenepedagógus, a Lavotta Kamarazenekar alapítója és művészeti vezetője részesült.

Lőte Enikőt [Dobozy Borbála](#), Liszt Ferenc-díjas csellóművész, az MMA rendes tagja méltatta. A díjazott 1972 és 1982 között az Országos Filharmónia szólistájaként számos szóló- és kamaraesten szerepelt a fővárosban és vidéken, valamint a Magyar Rádió hangversenyein, emellett külföldi fellépéseinek száma is tekintélyes. Játszott Ausztriában, Belgiumban, Olaszországban, Németországban, emellett Moszkvában, Szentpétervárott, a bostoni Kodály és a párizsi Magyar Intézetben is. Több mint öt évtizede kezdte meg pedagógiai munkáját a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen 1987 óta egyetemi adjunktus, 2004-től pedig egyetemi docens. A Zeneakadémia Doktoriskolájának munkájában különböző bizottságok tagjaként jelenleg is aktívan részt vesz, és rendszeresen vállal opponensi bírálatokat is.

Dombóvári János nem csupán tanított, hanem kamaramuzsikusként vagy szólistaként is hegedült, brácsázott, vonósnégyes tagjaként is megmutatta zenei tehetségét. Harmincöt évvel ezelőtt, 1987-ben költözött családjával együtt Sátoraljaújhelyre, ahol a helyi zeneiskola igazgatója lett, amelyet Lavotta Jánosról, a XIX. századi magyar romantikus verbunkoszene egyik megteremtőjéről és vezéralakjáról neveztek el. Szecsődi Ferenc laudációjában kiemelte, hogy Dombóvári János helyi, környékbeli, valamint határon túli muzsikusból alapította meg a Lavotta János kamarazenekart, melynek művészeti vezetője lett. Az azóta eltelt három évtized alatt együttesével idehaza és külföldön több mint 2000 koncertet adtak. Jelentős kortárs zeneszerzők ajánlották műveiket zenekarának. „Felbecsülhetetlen kincs a kutatásai során felfedezett magyar verbunkoszene CD-ken való megörökítése. Fáradhatatlan munkássága eredményeként könyvek, zenei írások jelennek meg tollából. Rendszeresen szervez zenetörténeti konferenciákat, melyen a hazai és nemzetközi zenetudósok színe-java vesz részt” – mondta el Szecsődi Ferenc.

A ZENEMŰVÉSZETI TAGOZAT DÍJAZOTTJAINAK LUDÁCIÓI

NÓGRÁDI PÉTER: MÓRICZNÉ KOLLÁTH MÁRTA



Az ünnepség egy pillanata. Nógrádi Péter laudál

Dr. Móriczné Kolláth Márta a szegedi Liszt Ferenc Zeneiskolában, (ma Király-König Péter Zeneiskola) 48 évig tanította a felnövekvő generációkat szolfézásra és zongorára. Az összművészeteket is alkalmazó, kiváló tanításának köszönhetően megszerettette a szolfézszt növendékeivel, a legkiválóbbakat pedig zenei pályára segítette. Számos tanítványa lett ismert művész. A hatvanas évektől Békés megyei szolfézs szakfelügyelő és a szegedi főiskola tanárjelöltjeinek tanítási gyakorlatvezetője nyugdíjazásáig. Az 1981-ben és 1998-ban megjelent zeneiskolai szolfézs tantervi programok egyik készítője. Országos továbbképzést és konferenciát tartott a Fészek Művészklubban, illetve Szegeden Serhók-Sulyok Gizellával és György Istvánnéval.

Kitüntetései:

Miniszteri dicséret (1972)

Kiváló munkáért (1980)

Kiváló pedagógus (1991)

Szeged város Pedagógus Életmű-díja (2003)

Az idén 85. életévét betöltött kiváló pedagógus: Móriczné Kolláth Márta különleges érdeme, hogy növendékeivel meg tudta szeretetni a ZENÉT. Évenként 150-200 gyereket tanított szolfézásra. Közülük - bár tucatnyi profi zenész is kikerült –tanítványainak többsége lelkes hangverseny- és operalátogatóvá vált, s hogy tanításának mi a titka?



Móriczné Kolláth Márta

A kezdetektől fogva játékos módszerekkel vezette be a zeneiskolásokat a zene rejtelseibe, s ezáltal kedveltette meg a zene elméletét. A hangközfelismerés, hármashangzatok, dallamírás stb. nem száraz, értelmetlennek tűnő feladat volt a zenészpálánták számára. Diákjai anyanyelvi szinten tudtak szolmizálni. Az órákat nemcsak az ötletes játékok tették változatossá, hanem a különféle ritmusképletekkel kombinált mozgások is. Aki zenei pályára készült a zeneművészeti szakközépiskolába, annak nem volt gondja a zeneelméleti tárgyakkal. Fantáziagazdag tanítása során szerepet kaptak a társzművészetek (festészet, építészet, irodalom) valamint a földrajz is. Fontosnak tartotta a kollégákkal, a növendékek szüleivel az optimális kapcsolat kiépítését is.

„Egy jó tanszak ugyanúgy működik, mint egy jó család, mindenki azon van, hogy segítse, támogassa az éppen segítségre szorulókat.” „Ha a szülővel, nem sikerül partneri viszonyt kialakítani, együttműködő, kölcsönösen támogató, bizalmi kapcsolatba kerülni vele, majd nem biztos, hogy a gyermek nem lesz sokáig növendékünk.” – nyilatkozta 80. születésnapját köszöntő kollégájának.

Ő volt a gyakorlati tanítás vezetője a szegedi tanárképző főiskola hangszeres- és szolfézsszakos hallgatói számára. Számos tanár alkalmazta saját szolfézs óráin Márta néni tanításának alapelveit. Sikerült megvalósítania Kodály jelmondatát: „A zene legyen mindenkié” „A lángot tovább kell adni!” Ide illik Rod Dreher: Szent Benedek válaszáján c. kötetéből vett találó megjegyzés is: „A hagyomány nem a hamvak imádását, hanem a tűz megőrzését jelenti.” Ha ilyen pedagógus példaképek lennének a mai fiatalok előtt, akkor sokkal többen választanák a zenetanári pályát. Szeretettel köszöntjük a köreinkben megjelent zenepedagógust: Móriczné Kolláth Mártát!

TÓTH PÉTER: MASOPUST PÉTER



Masopust Péter

Masopust Péter hegedűművész 1954-ben született Budapesten. Zenész dinasztiából származik, édesapja és nagyapja is kiváló hegedűs és tanár volt.

Tanulmányait a budapesti Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában Répássy Györgyinnél, majd a Zeneakadémián Szűcs Mihálynál folytatta. Diplomáját megszerezvén a Magyar Állami Operaházban dolgozott majd' egy évtizedig, mellette a győri Zeneművészeti Szakközépiskolában tanított hegedűt. Fordulópontot jelentett életében, amikor Weninger Richard invitálására 1986-ban a szegedi Zeneművészeti Főiskola tanára lett. Mivel nem szerette volna győri tanítványait cserbenhagyni, kívánsága az volt, hogy még egy évig párhuzamosan taníthasson a két intézményben. Budapestről utazó tanárként hétfőn Győr, kedden Szeged, csütörtökön ismét Győr, pénteken megint Szeged volt a menetrend. Soha egyetlen nap nem maradt ki a tanításból....

A fővárost otthagyva egy Szeged melletti kis faluba, Zsombóra költözött, s immár 35 éve – az elmúlt időkben többször nevet váltó intézmény, jelenleg – a Szegedi Tudományegyetem Bartók Béla Művészeti Karának megbecsült oktatója.



Vashegyi György gratulál Masopust Péternek. A felvétel jobb oldalán: Tóth Péter

Igazi területe a kamarazene oktatás, melynek országosan elismert szaktekintélye. Olyan ideális művész-tanár, aki nem pénzszerzésnek tekinti foglalkozását, hanem hivatásnak, életcélnek, élete tartalmának. Klebelsberg Kuno tanácsolta a szegedi egyetem tanítóképzős hallgatóinak diplomaosztóján: Szeressétek a magyar gyerekeket! Masopust Péter nem sajnálja a fáradságot, nála nem ér véget a tanteremben az óra. Érdeklődése arra is kiterjed, ami az egyetem falain kívül történik. Ő a példakép-tanár, az a pedagógus típus, akinek tanítási módja magával ragadóan szuggesztív, lelkesítő hatásával csodát tud művelni. Országos versenyeken legtöbbször az ő növendékei hozzák el a legrangosabb díjakat, s mint tudjuk, a Mestert mindig a tanítványok minősítik! Ezek a zenész hallgatók diplomájuk megszerzése után is rendszeresen visszajárnak hozzá kamarazenélni.

Számos kitüntetés birtokosa, többek között a Magyar Köztársaság Ezüst Érdemkeresztjével rendelkezik.

Emblematikus tanáregyéniség, aki nyugdíjba vonulása óta is nélkülözhetetlen a kamarazene oktatásban. Szívből kívánjuk, hogy még sokáig nevelje a zenét tanulóifjúságot, és adja tovább a közös muzsikálás semmihez nem hasonlító magasztos érzését.

A Magyar Művészeti Akadémia Zenepedagógiai Díjához tisztelettel gratulálunk!

HUSZÁR LAJOS: MESZLÉNYI LÁSZLÓ

Meszlényi László olyan sokoldalú, tehetséges és nélkülözhetetlen szereplője a szegedi zenei életnek, hogy tevékenységét részletezni nehéz feladat.

Kaposvári és pécsi gyermekkor után 19 éves korában jött Szegedre. Itt Kutrucz Évánál magánéneket és Lantos Sebestyénnél oboát tanult. Oboatanári diplomát 1961-ben szerzett. 1956-tól 1981-ig aktív zenekari muzsikus volt, a Szegedi Nemzeti Színház Zenekara, majd a Szegedi Szimfonikus Zenekar tagjaként. Tanári működése 1968-ban kezdődött a Zeneművészeti Szakiskolában, majd a Zeneművészeti Főiskola Szegedi Tagozatán. Tanított oboát, fafúvós módszertant, kamarazenét, zenetörténetet, barokk stílusismeretet. Számos növendéke közül hatan kerültek a Zeneakadémiára és 19-en szereztek Szegeden egyetemi diplomát. Főiskolai docensként 2003-ban ment nyugdíjba, de ezt követően még 7 évig tanított óraadóként.

Érdeklődése hamar a barokk zene korhű előadásmódja felé fordult, összesen 13 régizenei kurzuson gyarapította tudását. A Konzervatórium növendékeiből a 80-as években alapította meg a barokk zenét játszó kamarazenekart, mely később a Musica Parlante nevet vette fel. Repertoárjuk Matthias Weckmanntól egészen Haydn-ig és Mendelssohnig és néhány XX. századi műig terjedt. Előadták Corelli, Vivaldi, Bach, Händel, Telemann és mások zenekari műveit. Külön említést érdemel Carissimi: Jephte, Händel: János passió, Messiás, Purcell: Dido és Aeneas, Pergolesi: Az úrhatnám szolgáló, Stabat mater, Monteverdi: Tankréd és Clorinda. Hangversenyeik emlékezetes eseményei voltak Szeged zenei életének, hamarosan eljutottak Budapestre, majd sikerrel szerepeltek Olaszországban, Spanyolországban, Belgiumban és Norvégiában is. A historikus előadásmód a zenekar több tagjára olyan lelkesítően hatott, hogy egész további életüket ennek szentelték, többnyire nyugati országokban működnek. A Musica Parlante együttes 2004 júniusában szűnt meg.

Meszlényi László tanári működésének részét képezik német nyelvű szakkönyvek fordításai oboa- és régizene témakörben: Barokk stílusismeret c. főiskolai jegyzete, Oboa ABC és Skálagyakorlatok oboára c. pedagógiai kiadványai. Évtizedeken keresztül tartott koncert-ismertetéseket, zenetörténeti előadásokat. Mint zenei szakíró több szegedi témájú szakkönyv munkálataiban vett részt, kiemelkedik ezek közül a Vaszy Viktor emlékkönyv.

ZÁDORI MÁRIA: Tódy Ilona Éva



Zádori Mária laudál

1964-ben szerzett zongora és szolfézstanári diplomát. 1964–1971 a székesfehérvári zeneiskolában tanított. 1971-től a Szabolcsi Bence Zeneiskola tanára 36 évig, 1982-től 22 éven át nyugdíjba vonulásáig, a tanszak vezetője.

A zeneiskola kamarazene életének mozgatója, hatására az iskola vásárolt egy kis spinétet, hogy a korai billentyűs zene másfajta hangzásvilágával és historikus előadásával is megismerkedjenek a tanulók. Ennek kapcsán beleásta magát a korabeli hangolás rejtelmeibe. Tanulmányozta és látogatta Széll Rita historikus tánc kurzusait, hogy a gyerekekkel is megéreztesse a zene és a mozgás összefüggéseit, amely egyben remek személyiségfejlesztő módszer.

Posztgraduális tanulmányok:

Csembaló: Pertis Zsuzsa, Jos van Immerseel

Kórus: Jan Boeke

Történelmi társastánc: Széll Rita

Zenei munkaképesség gondozás elmélete és gyakorlata: dr. Kovács Géza

dr. Pásztor Zsuzsa

1994. Debrecen: szaktanári képesítést szerez a Kovács Géza módszer alkalmazásáról.

Gyakorlatvezetői megbízásokat kap az ELTE Pedagógiai és Pszichológiai Karán:

Zenei munkaképesség gondozás, szakvizsgára készülők tanítási gyakorlata témában. A Kovács Módszer Egyesület tagja. A mai napig, túl a 80. évén rendszeres edzést tart a zeneiskolában tanárkollégáinak a zenei munkaképesség-gondozás területén. Mottója: dr. Kovács Géza tanítása szerint: „Ne mártírsz, hanem hordozói legyünk a zene ügyének.”

Nyugdíjas éveit nagy aktivitással éli, a Wekerle-telep, (ahol gyerekkora óta él) zenei életének állandó közreműködője. A Génusz-program mentoraként gyakorlati segítséget nyújt a hozzáfordulóknak. A Wekerle Nyári Szabadegyetem közreműködője. 2017 óta Kispesten a Forrásház önkéntes munkatársa, aki a mentálisan sérült felnőttek egyéni zenei készségfejlesztését végzi heti rendszerességgel, amelynek eredményességét karácsonyi koncert is dokumentálja.

Mindebből kitetszik, hogy Tódy Ilona Éva élete csak a tanításról szól, amelyet a mai napig odaadással végez.

AZ „ÉLETÚT-DÍJASOK” LAUDÁCIÓI

SZECSÓDI FERENC: DOMBÓVÁRI JÁNOS



Dombóvári János

„Egy fecske nem csinál nyarat ...” – mondja a magyar közmondás, ám bőven találunk erre ellenpéldát, mint az általam mélyen tisztelt és nagyra becsült Dombóvári János életpályája bizonyítja.

Miskolcon született 1952-ben, zenei tanulmányait testvéreihez hasonlóan Szerencsen kezdte. Felsőfokú iskoláit Egerben elvégezve, ebben a városban kezdte meg hegedűtanári hivatását. Nem csupán tanított, hanem kamaramuzsikusként vagy szólistaként hegedült, brácsázott, vonósnégyes tagjaként mutatta meg zenei tehetségét. 35 évvel ezelőtt, 1987-ben költözött családjával együtt Sátoraljaújhelyre, ebbe a zempléni határmenti kisvárosba, hogy megkezdje áldásos tevékenységét, amely a város zenei életét olyan magasságokba repítette, amiről sokan álmodni sem mertek. Dombóvári János a helyi zeneiskola igazgatója lett.

Sátoraljaújhely 260 kilométerre fekszik Budapesttől, ám ez a valóságban sokkal többnek látszik. A vidéki muzsikuskoknak mindig többet, ötször-tízszer annyit kell bizonyítaniuk, hogy a fővárosba is eljusson a hírük. A frissen kinevezett zeneiskolai igazgató hatalmas elánnal vetette bele magát a munkába, folyamatosan kereste azokat a lehetőségeket, ahol kitűnhetett a környezetéből. Először is névadót keresett az iskolának, egy olyan személyiséget, akinek munkássága követendő példaként szolgálhat tanárok és diákok számára egyaránt.

Így fedezte fel a Tállyán eltemetett Lavotta Jánost, a XIX. századi magyar romantikus verbunkoszene egyik megteremtőjét és vezéralakját. Később már Lavotta kutatóként fedezte fel, hogy iskolájának névadója annak idején milyen jelentős zenepedagógiai munkát végzett.

Dombóvári János helyi, környékbeli, valamint határon túli muzsikusokból alapította meg a Lavotta János kamarazenekart, melynek művészeti vezetője lett. Az azóta eltelt három évtized alatt együttesével idehaza és külföldön több mint 2000 koncertet adtak. Jelentős kortárs zeneszerzők ajánlották műveiket zenekarának. Jómagam több alkalommal hívtam meg együttesét az általam létrehozott „A magyar hegedű ünnepe” rendezvénysorozatra, ahol mindig magas művészi színvonalról tettek tanúbizonyságot. Felbecsülhetetlen kincs a kutatásai során felfedezett magyar verbunkoszene CD-ken való megörökítése. Fáradhatatlan munkássága eredményeként könyvek, zenei írások jelennek meg tollából. Rendszeresen szervez zenetörténeti konferenciákat, melyen a hazai és nemzetközi zenetudósok színe-java vesz részt.

Dombóvári János immár nyugalomba vonult, mint iskolaigazgató, ám ugyanolyan fiatalos lendülettel és lelkesedéssel szervezi városa zenei életét,

sokszínű programjai, felfedezései példát mutatnak a jövő generációjának a művészet iránti hitvallásáról, alázatáról.

Az iskolateremtő pedagógus, muzsikus, kutató, zenekaralapító Dombóvári János sokszor idézi az ősi kínai mondást: „Aki a holnapra gondol, gabonát vet, aki évtizedekre, az fát ültet, s aki évszázadokra, az iskolát alapít.”

A Magyar Művészeti Akadémia Zeneművészeti Tagozatának Életmű díjára őszintén, tiszta szívből ajánlom.



Dombóvári János hegedűvel a kezében. A kép jobb szélén: Nagy Márta zongoraművész-tanár

DOBOZY BORBÁLA: LÓTE ENIKŐ



Lóte Enikő

Löte Enikő a Liszt Ferenc Zeneakadémián Bächer Mihály osztályában szerezte meg zongoraművész diplomáját 1969-ben. A 70-es években két hosszabb tanulmányúton vett részt: a moszkvai Csajkovszkij Konzervatóriumban egy évig tanult Lev Vlaszenko irányításával, majd Rómába kapott ösztöndíjat, ahol a Santa Cecilia Akadémián, Carlo Zecchi meghívásának eleget téve, az ún. "Corso superiore" művészképzőt végezte el.

1972-1982-ig az Országos Filharmónia szólistája volt: számos szóló - és kamaraesten szerepelt a fővárosban és vidéken, valamint a Magyar Rádió hangversenyein. Sikeres külföldi szerepléseinek helyszínei: Olaszország, Ausztria, Németország, Belgium. Koncertezett Moszkvában, Szentpétervárott, Tallinnban, a bostoni Kodály- és a párizsi Magyar Intézetben is.

Pedagógiai munkáját 1970-ben kezdte a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskolában, 1987 óta pedig egyetemi adjunktus, 2004 óta egyetemi docens a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetemen. Itt szerezte meg a DLA (Doctor of Liberal Arts) fokozatot. Disszertációjának témája: *W.A. Mozart zongoraszonátáinak előadásmódja*.

Repertoárján szerepelnek a bécsi klasszikus mesterek kompozíciói, elsősorban Haydn és Mozart zongoraszonátái, Schubert művei, kiemelten a késői nagy szonáták, a német romantika zeneszerzői, Mendelssohn, Schumann, Brahms lírai darabjai, valamint Liszt, Bartók, Kodály, Weiner és mai magyar szerzők alkotásai.

A Zeneakadémia Doktoriskolájának munkájában különböző bizottságok tagjaként jelenleg is aktívan részt vesz, és rendszeresen vállal opponensi bírálatokat is.

Kiemelkedő művészi és pedagógiai munkássága alapján Löte Enikőt az Életút-díjra a legmelegebben ajánlom és támogatom.

Budapest, 2022-03-16

Dolom Borhó